

Zaak C-176/20

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

7 april 2020

Verwijzende rechter:

Curtea de Apel Alba Iulia (Roemenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

11 februari 2020

Verzoekster:

SC Avio Lucos SRL

Verweersters:

Agencia de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Dolj

Agencia de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Hogere voorziening tegen het vonnis van de tribunal Dolj (rechter in eerste aanleg, district Dolj, Roemenië) tot afwijzing van het beroep van verzoekster dat strekte tot nietigverklaring van het besluit van verweester APIA – Centrul Județean Dolj (agentschap landbouwsubsidies, provinciaal kantoor Dolj, Roemenië; hierna: „APIA”) tot afwijzing van verzoeksters enkele betalingsaanvraag voor 2015, en tot veroordeling van genoemde verweester tot het nemen van een besluit tot goedkeuring van het genoemde betalingsverzoek

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Krachtens artikel 267 VWEU wordt verzocht om uitlegging van artikel 4, lid 1, onder a) en c), en artikel 9, lid 1, van verordening (EU) nr. 1307/2013 van het

Europees Parlement en de Raad, en artikel 60 van verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad.

Prejudiciële vragen

- 1) Staat verordening (EU) nr. 1307/2013 van 17 december 2013 tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van verordening (EG) nr. 637/2008 van de Raad en verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad in de weg aan een nationale regeling waarin is bepaald dat de minimumactiviteit die moet worden verricht op landbouwarealen die gewoonlijk in een voor begrazing geschikte staat worden gehouden bestaat in het begrazen door de dieren die de landbouwer exploiteert?
- 2) Voor zover het hierboven aangegeven [Unierecht] zich niet verzet tegen de in de eerste vraag genoemde nationale regeling, kunnen artikel 4, lid 1, onder a) en c), en artikel 9, lid 1, van verordening (EU) nr. 1307/2013 van 17 december 2013 dan aldus worden uitgelegd dat als „actieve landbouwer” kan worden beschouwd een rechtspersoon die een concessieovereenkomst heeft gesloten in omstandigheden zoals die in het hoofdgeding en vee houdt op grond van met natuurlijke personen gesloten bruikleenovereenkomsten waarbij de uitleners vee dat zich in hun eigendom bevindt om niet beschikbaar stellen aan de bruiklenner, om het in afgesproken tijdvakken te laten grazen op grasland dat de leners ter beschikking stellen?
- 3) Dient artikel 60 van verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van verordeningen (EEG) nr. 352/78, (EG) nr. 165/94, (EG) nr. 2799/98, (EG) nr. 814/2000, (EG) nr. 1290/2005 en (EG) nr. 485/2008 van de Raad aldus te worden uitgelegd dat een concessieovereenkomst en bruikleenovereenkomsten zoals die in het hoofdgeding kunstmatig gecreëerde voorwaarden zijn?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Verordening (EU) nr. 1306/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van verordeningen (EEG) nr. 352/78, (EG) nr. 165/94, (EG) nr. 2799/98, (EG) nr. 814/2000, (EG) nr. 1290/2005 en (EG) nr. 485/2008 van de Raad, artikel 60

Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk

landbouwbeleid en tot intrekking van verordening (EG) nr. 637/2008 van de Raad en verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad, artikel 4, lid 1, onder a) en c), en lid 2, onder b), en artikel 9

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Ordonanța de urgență a Guvernului [OUG] nr. 3 din 18 martie 2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015-2020 și pentru modificarea articolului 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură (noodverordening nr. 3 van de regering van 18 maart 2015 houdende goedkeuring van de betalingsregelingen voor de landbouw in de periode 2015-2020 en tot wijziging van artikel 2 van wet nr. 36/1991 betreffende landbouwvennootschappen en andere samenwerkingsvormen in de landbouw)

Artikel 2, lid 1, onder f), definieert „landbouwer” als „een natuurlijke of rechtspersoon of een samenwerking van natuurlijke of rechtspersonen, ongeacht de rechtsvorm, die op Roemeens grondgebied een landbouwactiviteit uitoefent”. In lid 2, onder d), wordt het begrip „landbouwactiviteit” gedefinieerd als „de uitoefening van een minimumactiviteit op landbouwgrond, die gewoonlijk in een voor begrazing of akkerbouw geschikte staat wordt gehouden door begrazing met een minimale belasting van 0,3 eenheden grote runderen/ha, met vee dat de landbouwer exploiteert, of door jaarlijks maaien op permanente weidegrond overeenkomstig de regelgeving betreffende weidegronden”.

Volgens artikel 7, lid 1, komen voor betalingen in aanmerking actieve landbouwers die natuurlijke personen en/of rechtspersonen zijn, en die als gebruikers van landbouwgrond en/of rechtmatige houders van vee een landbouwactiviteit uitoefenen overeenkomstig de geldende wetgeving.

Artikel 8, lid 1, bepaalt dat landbouwers, om rechtstreekse betalingen te verkrijgen, onder meer landbouwgrond met een oppervlakte van ten minste 1 ha moeten exploiteren, met een oppervlakte per perceel landbouwgrond van ten minste 0,3 ha, en in het geval van glastuinbouw, wijnbouw, boomgaarden, verbouw van hop, boomkwekerijen of vruchtdragende struiken moet de oppervlakte van het perceel landbouwgrond ten minste 0,1 ha zijn en/of, in voorkomend geval, een minimumaantal dieren bevatten [onder c)]. Landbouwers moeten bij indiening van de enkele betalingsaanvraag of wijzigingen daarop documenten overleggen waaruit blijkt hoe de landbouwgrond wordt gebruikt, inclusief de arealen die ecologische aandachtsgebieden of vee bevatten [onder n)].

Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 619 din 6 aprilie 2015 pentru aprobarea criteriilor de eligibilitate, [a] condițiilor specifice și a modului de implementare a schemelor de plăți prevăzute la articolul 1 alineatele (2) și (3) din [OUG nr. 3/2015], precum și a condițiilor specifice de implementare pentru măsurile compensatorii de dezvoltare rurală aplicabile pe terenurile agricole, prevăzute în Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014-2020 (besluit nr. 619)

van de minister van Landbouw en Plattelandsontwikkeling van 6 april 2015 houdende goedkeuring van de subsidiabiliteitscriteria, de specifieke voorwaarden en de wijze van uitvoering van de in artikel 1, leden 2 en 3, van [noodverordening nr. 3/2015] bedoelde betalingsregelingen, alsmede van de specifieke voorwaarden voor de tenuitvoerlegging van de in het nationale programma voor plattelandsontwikkeling 2014-2020 vastgestelde compenserende maatregelen voor plattelandsontwikkeling die op landbouwgrond van toepassing zijn

Artikel 2, onder m), definieert „veehouder” als de persoon die permanent in het bezit is van dieren, als veehouder en/of eigenaar van een bedrijf, of die tijdelijk in het bezit is van dieren als persoon aan wie de zorg ervan is toevertrouwd gedurende het gehele jaar waarop de aanvraag betrekking heeft, op basis van een rechtsgeldig document.

Artikel 7, lid 3, onder a), bepaalt dat gebruikers van blijvend grasland, privaatrechtelijke natuurlijke of rechtspersonen die ten minste één landbouwactiviteit uitoefenen op het blijvend grasland dat hen rechtmatig ter beschikking staat als actieve landbouwers, bij de indiening van de enkele betalingsaanvraag bij de APIA de in artikel 5, lid 1, en lid 2, onder a), b), punt i), en onder c) en d), bedoelde documenten moeten overleggen, alsmede in voorkomend geval een kopie van de kaart van het veeteeltbedrijf waar de dieren zijn geregistreerd of een verklaring van een gemachtigde zelfstandig veearts, waaruit de exploitatiecode blijkt zoals ingeschreven in het Nationaal exploitatieregister ten tijde van de indiening van de enkele betalingsaanvraag, indien de eigenaar van het blijvende grasland dieren houdt waarmee deze een minimale belasting van 0,3 eenheden grote runderen/ha waarborgt.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34 din 23 aprilie 2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 (noodverordening nr. 34 van de regering van 23 april 2013 betreffende de organisatie, het beheer en de exploitatie van blijvend grasland en tot wijziging en aanvulling van wet nr. 18/1991 inzake het grondgebruik)

In artikel 2, onder c), ervan wordt de „eenheid grote runderen” gedefinieerd als „standaard maateenheid, vastgesteld op basis van de voedselbehoefte van elke diersoort, die de conversie van verschillende categorieën dieren mogelijk maakt”.

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 Verzoekster, SC Avio Lucos SRL, is een in het district Dolj gevestigde Roemeense rechtspersoon met als voornaamste bedrijfsactiviteit „ondersteunende activiteiten voor de gewasproductie”.
- 2 Bij een betalingsaanvraag die op 1 juli 2015 is geregistreerd bij het provinciale kantoor Dolj van APIA, heeft verzoekster krachtens noodverordening nr. 3/2015 verzocht om betaling in het kader van de regeling inzake een enkele areaalbetaling

voor een oppervlakte van 170,36 ha grasland (individueel gebruikt blijvend gemeentelijk grasland).

3 De aanvraag had de volgende bijlagen:

- concessieovereenkomst nr. 472 van 28 januari 2013 tussen de gemeenteraad van Podari en Avio Lucos SRL, betreffende de concessie van de weidegrond in privaat eigendom van de gemeente Podari, district Dolj, met een oppervlakte van 341,70 ha, later gewijzigd in een oppervlakte van 170,36 ha grasland;
- verklaring van het gemeentebestuur van Podari dat verzoekster in het landbouwregister is ingeschreven met 170,36 ha landbouwgrond in gebruik;
- bruikleenovereenkomsten tussen verzoekster en verschillende veehouders;
- verklaring van een veearts met de exploitatiecode van verzoekster;
- het door de ANSVSA [Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, nationale autoriteit voor veterinaire en voedselveiligheid] afgegeven vervoersformulier met bijlage, met daarin de identificatiegegevens van het bedrijf en het aantal dieren dat de vennootschap in haar bezit heeft (vijf dieren);
- verklaring van een veearts dat de daarin genoemde natuurlijke personen contractuele betrekkingen onderhouden met verzoekster en met in totaal 85 dieren zijn vermeld in de nationale database.

4 In haar enkele betalingsaanvraag heeft de vennootschap aangegeven dat zij steun aanvroeg voor een landbouwareaal van 170,36 ha en dat zij 24 runderen > 2 jaar, een rund < 6 maanden, 60 geiten en 20 paardachtigen (paarden) > 6 maanden bezat, die bijdroegen aan de landbouwactiviteit van de aanvrager.

5 Bij besluit van 20 oktober 2017 heeft het provinciaal kantoor Dolj van APIA de aanvraag van verzoekster afgewezen op grond dat zij niet voor de totale weidegrond van 170,36 ha een minimumbelasting van 0,3 eenheden grote runderen/ha had verzekerd. Verzoeksters administratief bezwaar tegen dit besluit is door het provinciaal kantoor Dolj van APIA op 4 januari 2018 afgewezen. Met haar beroep, in eerste aanleg geregistreerd bij de rechtbank Dolj, heeft verzoekster in geschil met verweersters, het provinciaal kantoor Dolj en de centrale eenheid van APIA verzocht tot nietigverklaring van de twee besluiten van het provinciaal kantoor Dolj van APIA en veroordeling van deze laatste tot het nemen van een besluit tot goedkeuring van de enkele betalingsaanvraag.

6 Bij vonnis van 28 januari 2018 heeft de tribunal Dolj het beroep ongegrond verklaard op grond dat de overgelegde concessieovereenkomst in strijd met wettelijke bepalingen was gesloten en dat verzoekster kunstmatige voorwaarden voor het verkrijgen van de financiële steun had gecreëerd.

- 7 Verzoekster heeft tegen dit vonnis een hogere voorziening ingesteld bij de verwijzende rechter, de Curte de Apel Alba Iulia (rechter in tweede aanleg, Alba Iulia, Roemenië).

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 8 In haar verzoekschrift in hogere voorziening heeft verzoekster betoogd dat artikel 4, lid 1, onder a), van verordening (EU) nr. 1307/2013 een landbouwer definieert als een natuurlijke persoon of rechtspersoon dan wel een groep natuurlijke personen of rechtspersonen, ongeacht de juridische status van de groep en haar leden volgens nationaal recht, van wie het bedrijf zich bevindt binnen het territoriale toepassingsgebied van de verdragen en die een landbouwactiviteit uitoefent. Zij meent in aanmerking te komen voor de betalingen door aan te tonen dat zij een actieve landbouwer is, en dat zij niet van dit voordeel kan worden uitgesloten wegens haar organisatie als handelsvennootschap die met natuurlijke personen bruikleenovereenkomsten heeft gesloten.
- 9 Verzoekster voegt hieraan toe dat uit artikel 4 van verordening (EU) nr. 1307/2013 volgt dat onder „bedrijf” in de onderhavige zaak de landbouwgrond wordt verstaan die door de landbouwer wordt beheerd, ongeacht of hij eigenaar is van de grond of de daar grazende dieren.

Korte uiteenzetting van de motivering van de prejudiciële verwijzing

- 10 De relevante nationale regelgeving bepaalt dat actieve landbouwers in aanmerking komen voor de regeling inzake een enkele areaalbetaling, te weten natuurlijke en/of rechtspersonen die als gebruiker van landbouwgrond en/of rechtmatige houders van dieren een landbouwactiviteit uitoefenen overeenkomstig de geldende wetgeving.
- 11 De verwijzende rechter merkt nog op dat artikel 4, lid 2, van verordening (EU) nr. 1307/2013 de lidstaten de mogelijkheid laat om te bepalen welke minimumactiviteit moet worden verricht op landbouwarealen die in een voor begrazing of teelt geschikte natuurlijke staat worden behouden, en dat in de nationale wetgeving is vastgesteld dat landbouwactiviteit ook een minimumactiviteit door middel van begrazing kan inhouden, op een landbouwareaal dat gewoonlijk in een voor begrazing of teelt geschikte natuurlijke staat wordt behouden, waarbij een belasting van ten minste 0,3 eenheden grote runderen/ha wordt gewaarborgd met de dieren die de landbouwer exploiteert.
- 12 De Curte de Apel wenst te vernemen of verordening nr. 1307/2013 in de weg staat aan een nationale regeling volgens welke de minimumactiviteit die moet worden uitgeoefend op een landbouwareaal dat gewoonlijk in een voor grasland geschikte staat wordt gehouden, bestaat in het begrazen met dieren die de landbouwer exploiteert, en, zo niet, of artikel 4, lid 1, onder a) en c), en artikel 9, lid 1, van

verordening (EU) nr. 1307/2013 dan aldus kunnen worden uitgelegd dat het begrip actieve landbouwer een rechtspersoon omvat die een concessieovereenkomst heeft gesloten in omstandigheden zoals die in het hoofdgeding, en die dieren heeft op grond van een bruikleenovereenkomst met natuurlijke personen waarbij de uitleners aan de bruikleners om niet vee dat zich in hun eigendom bevindt beschikbaar stellen voor het grazen, op het grasland dat door bruikleners in overeengekomen tijdvakken ter beschikking wordt gesteld.

- 13 Daarnaast heeft de Curte de Apel behoefte aan verduidelijking over de vraag of artikel 60 van verordening (EU) nr. 1306/2013 aldus kan worden uitgelegd dat kunstmatige voorwaarden ook zouden slaan op de situatie van een concessieovereenkomst en een aantal bruikleenovereenkomsten als die welke in het hoofdgeding aan de orde zijn.
- 14 De verwijzende rechter, die het geschil in laatste instantie dient te beslechten, is van oordeel dat het antwoord op de gestelde prejudiciële vragen niet duidelijk kan worden afgeleid uit de rechtspraak van het Hof en ook niet boven elke redelijke twijfel verheven is.

WERKDOCUMENT